

HVOR BLEV VI AF

MIG FRA B-KLASSEN 1961-64 GIVE FOLKE OG REALSKOLE

1. KONTAKTOPLYSNINGER

UDFYLDT DEN

19-10-2014

NAVN	EVT. ANDET FØDENAVN	Anna Odgaard Bramsen (født Sørensen) Født d. 7. oktober 1946	
ADRESSE PRIMÆR	Haderslevvej 24A, 1th, 6200 Aabenraa		 FOTO
EVT. ALT. ADRESSE			
TLF. - MOBIL - E-MAIL - WEB	Tlf. 30 28 11 21 annabramsen@gmail.com		
CIVILSTAND	Bor alene		

2. SOCIAL BAGGRUND

MORS OG FARS NAVNE OG ERHVERV ETC.	Kirstine (Stinne) Odgaard 1910 - 1972 Christian Carl Sørensen 1904 - 1963
	Købmandsforretning på Frederiksberg

3. LIVSINDHOLD EFTER 1964

UDDANNELSE - STED - ÅR	Teknisk assistent 1966 fra Kolding tekniske Skole
	Pædagog 1981 fra Aabenraa pæd.sem.
JOB - STED - HVORNÅR	Give-huset, Give 1966
	Crone & Koch, rådgivende ingeniørfirma 1967
	Regnecentralen, udviklingsafdeling, Glostrup 1973
	Specialbørnehaven Vestermarken, Aabenraa 1981
	Geelsgaard Kostskole, Virum 1986
	Dagcentret Gnisten, Frederikssund 1988

HVOR BLEV VI AF

MIG FRA B-KLASSEN 1961-64 GIVE FOLKE OG REALSKOLE

	Værkstedet Ejegodcentret 1992 - 2009
FRIVILLIGT ARB., TILLIDSHVERV	
EFTERLØN, PENS. FRA ÅR/HAR JOB	Efterløn 2009

4. FAMILIE

PARTNER	HVORNÅR	Verner Bramsen	1967-1985	Ole Matthesen	1998-2004
		Peter Koch Andersson	1986-1998	Niels Olsen	2004-2012
BØRNS NAVNE	Ole Odgaard Bramsen, 1968 gift med Linda Bramsen, 1972 Lene Odgaard Bramsen, 1972 partner med John Hoffmann, 1974				
BØRNEBØRN	Oles børn: Clara 1999 og Minna 2002				
OLDEBØRN					

Supplerende læsning, hvis man har lyst:

Da jeg var færdig med realeksamen ønskede min mor, at jeg kunne hjælpe hende i købmandsforretningen, da min far var død året i forvejen. Det var dog det sidste, jeg kunne tænke mig.

Vi var til erhvervsvejledning i Vejle og den eneste, der sad og så lidt ensom ud (forstander for Kolding tekniske Skole), satte jeg mig hen hos og inden vi tog hjem, havde han overtalt mig til at påbegynde en forholdsvis ny uddannelse som teknisk assistent. Ja, han skaffede mig endog et værelse i Kolding. Jeg anede intet om hvad det gik ud på. Men det blev til 2 fantastiske og begivenhedsrige år, 1964-1966.

Efter endt uddannelse blev jeg optaget på Odense teknikum, jeg ville være ingeniør men under et praktikophold i Christiansfeld havde jeg mødt Verner. Han skulle starte på ingeniørstudiet i Sønderborg. Sønderborg og Odense var ikke foreneligt og som det tit gik dengang, opgav jeg mit.

Jeg flyttede lige et halvt år til Give, for at være sammen med min mor en sidste gang og jeg arbejdede ved Give-huset.

Blev i 1967 gift med Verner, som udover at læse til ingeniør også var jazzmusiker, og vi flyttede til Aabenraa. Jeg fik arbejde hos Crone & Koch, et rådgivende ingeniørfirma fra København med afdeling i Aabenraa.

Dagen før vores ni måneders bryllupsdag (puha hvor heldig kan man være), fødte jeg Ole en stor kleppert på 5 kg. Han var ikke just planlagt, for jeg var forsørgeren, så det blev til 3 ugers barsel og så på arbejde igen. Arbejdstiden var fra 8-17 med 1 times middagspause og den kunne jeg så bruge til amning.

Det var en forfærdelig tid og savn, så vi lånte 10.000 kr i banken, det beløb havde vi regnet ud, det ville koste at leve et år. Vi flyttede til Sønderborg og jeg blev hjemmegående. Efter endt ingeniøreksamen fik Verner arbejde i Værløse og vi flyttede til sjælland.

HVOR BLEV VI AF

MIG FRA B-KLASSEN 1961-64 GIVE FOLKE OG REALSKOLE

I 1972 fødte jeg Lene på Virum fødeklinik, det var lidt hårdt fordi min mor døde en måned før jeg skulle føde. 1973 startede jeg i udviklingsafdelingen på Regnecentralen i Glostrup. Det var på alle måder en fantastisk arbejdsplads og så kunne jeg selv disponere over min arbejdstid. Hvis børnene var syge blev jeg hjemme og så gav jeg den en ekstra skalle, når det var muligt.

Det var, som man siger, fede tider, hvor vi havde det frit og skønt på arbejdspladsen. Privatlivet var også én stor fest med masser af venner og musik.

I 1977 stoppede vi op. Vi boede på det tidspunkt i et stort parcelhus i Allerød, Verner spillede i weekenderne og havde lederjob. Ægteskabet var lidt slidt, det hele var et ræs og vi havde ikke prioriteret hinanden nok. For at komme ud af krisen ville vi realisere os selv, vi er jo midt i 70erne, ikk'.

Vi solgte huset og flyttede tilbage til Aabenraa og begyndte begge på pædagogseminariet. Pengene til det projekt lånte vi endnu engang i banken + vi havde solgt huset i Allerød med stor fortjeneste og købt et lille billigt i Aabenraa. Det blev også én stor fest. Verner spillede, var politisk aktiv, på ventrefløjen forstås og aktiv med teater. Jeg blev kvindepolitisk aktiv og spillede teater. Vi var 4 kvinder der dannede en basisgruppe under kvindebevægelsen og vi har stadigvæk basisgruppen og mødes to til tre weekender om året.

Som det så ofte går når man skal realisere sig selv, så har man for meget fokus på sit eget og glemmer den anden. Efter 19 års ægteskab var det slut og vi blev skilt. Det var trist, for vi var så gode venner og vi forblev hinandens bedste venner indtil han pludselig døde i 2009.

I 1986 flyttede jeg sammen med Peter og vi etablerede os i Hillerød. Han var en rigtig god kammerat fra Regnecentralen og det udviklede sig til mere end kammeratskab, da jeg blev skilt. Han var også ingeniør og organist og han er et utroligt dejligt menneske.

Vi boede i minikollektiv med Søren og Lisbeth, to huse der var bygget sammen med en gang. Peter og jeg rejste meget sammen og dyrkede mange interesser dels fælles, dels hver for sig.

På arbejdet har jeg altid engageret mig meget, taget mange kurser og efteruddannelser. 90'erne blev igen en stor fest arbejdsmæssigt. Jeg havde arbejdet meget med musik og teater og i 90'erne brugte jeg de kompetencer med udviklingshæmmede. Vi lavede musik/teaterforestillinger og rejste rundt i Danmark, ja endog til Holland og optrådte. Sideløbende havde vi et band, som også rejste land og rige rundt. Jeg fik stort kørekort, så vi kunne håndtere de store busser og trailer. I 1994 fik jeg og min kollega Frederiksborg Amts kulturpris for dette arbejde.

Festen fortsatte desværre ikke på hjemmefronten, fordi jeg blev forelsket til op over begge øre i Ole. Det var ganske forfærdeligt, at blive væltet sådan omkuld, det havde jeg aldrig prøvet før. Det måtte jeg udleve, vi fik 6 år sammen. Han viste sig at være en stor narcissist og lidt psykopatisk. Da jeg holdt op med at tilbede ham, fandt han selvfølgelig en anden, han kunne hælde al sin forfængelighed ud over.

Jeg sårede Peter meget, da jeg flyttede fra ham, men i dag er vi de bedste venner. Nemesis rammer altid, så jeg fik smagt min egen medicin. Vraget. Højt at flyve – dybt at falde.

HVOR BLEV VI AF

MIG FRA B-KLASSEN 1961-64 GIVE FOLKE OG REALSKOLE

Jeg faldt og var bundulykkelig, jeg havde satset og tabt. Her bagefter er jeg glad for at have oplevet en sådan "flyvetur". Nå, men når man er ulykkelig, er der altid en masser trøstere og én af dem, var endnu en god kammerat. Han bar mig på sine hænder, beskyttede mig, lavede mig op igen og selvfølgelig bed jeg på.

Niels og jeg fik 8 år sammen, så fandt også han en ung kvinde, hvordan kan det være at mænd vil have kæresten på deres døtres alder?? Her bagefter var det godt nok, for han var bare en trøst i sorgen men en god trøst.

Rent arbejdsmæssigt var mine sidste år på arbejdsmarkedet som leder at det store værksted for udviklingshæmmede, som jeg havde arbejdet med musik og teater på. Det var et utroligt spændende arbejde, arbejdspladsen var kørt ned og vi skulle ha vendt skuden. Jeg elskede det arbejde. Men efterhånden satte stressen ind. Vi skulle overgå fra Amt til Region. Alle systemer skulle ændres og straks efter, at vi havde påbegyndt den ændring, skulle vi forberede overgang til kommunen. Alle systemer, alt regnskab, alt registrering, hjemmeside mm skulle ændres og forberedes ændret igen. Hold kæft, hvad det ikke har kostet. Jeg var total-stresset, jeg synes det var sjovt og jeg kørte med 180 i timen og var oven i købet ved at tage en master i ledelse og kommunikation. Men folk omkring mig, begyndte at prikke til mig og sige, at det her holder du ikke til.

Da Verner så pludselig faldt om og døde i 2009, fik jeg et såkaldt wake-up call. Verners og mine forældre var alle døde omkring 60 års alderen. Jeg var 62. Mine børn skulle ikke også miste mig. Jeg skulle passe på mig selv. Jeg gik hjem fra arbejde og sygemeldte mig. Tænkte over mit liv, for første gang; hvad havde jeg gang i? . Gik på efterløn d. 1. november 2009.

Da Niels forsvandt flyttede jeg til Aabenraa i 2012 og nu bor jeg for første gang i mit liv alene. Det er en skøn følelse og jeg elsker mine børn, svigerbørn, børnebørn, familie, venner, min lejlighed, alle mine aktiviteter

JA kort sagt jeg elsker livet. Jeg har været naiv og rummelig nok til at klare livets op- og nedture og livet har været naiv og rummelig nok til at klare mig, hvad mere kan man ønske sig. Øh, det skulle lige være en mand, nej spøg til side.

Det skal lige siges, at mine børn aldrig har følt sig som skilsmissebørn. Deres far og jeg har altid arbejdet godt sammen, holdt alle fester og højtider sammen og de mænd og koner der gennem os, er kommet til gennem deres liv, har holdt meget af dem. Når jeg spørger dem, siger de, at de har haft et fantastisk liv. MEN alle børn vil helst ha' at deres forældre er sammen, er jeg sikker på.

Jeg har haft den store glæde, at jeg gennem hele livet har bevaret kontakten til Kirsten og Karin, det betyder rigtig meget, at ens baggrund følger én gennem modgang og medgang.

Jeg synes, at med den måde jeg har levet mit liv på, har jeg været et rigtigt 68er produkt. Skilsmisser, flyttet rundt, rejst, - frie valg. Hvis vi ikke var tilfreds med arbejdet, strejkede vi eller fandt et andet arbejde, der var nok. Hvis vi ikke var tilfreds med privatlivet fandt vi en anden. Alt sammen på godt og ondt.

Alt i alt er det gået meget godt, jeg har et godt helbred, ingen skavanker mange interesser. Såsom læseklub, går meget i teater, opera, ballet, madklub, strikkeklub, jeg elsker al slags musik. Da jeg for første gang i mit liv ikke har bil, cykler jeg meget, bla Tøserunde hvert år, 112km. Går lange, meget lange ture. Og

HVOR BLEV VI AF

MIG FRA B-KLASSEN 1961-64 GIVE FOLKE OG REALSKOLE

selvfølgelig som alle bedstemødre, ja, så er der jo børnebørnene. Jeg har gennem livet været på kortere kurser på højskoler og jeg har lige bestilt plads til nytår på Rødding højskole, det glæder jeg mig meget til.

Det blev alligevel en lang epistel.